պէտք էր զայն կատարել. ահա այսօր կը կատարէ։ Մենք ուրախ ենք հիւրընկալելու մեր մէջ լոյսի այս վառարանը, ու պիտի ընենք բոլոր կարելին՝ Հայ Ազգին օգտակար դարձնելու զայն. որովհետեւ չենք կրնար մոռնալ Հայաստանի եւ Ֆրանսայի իրարու հանդէպ տածած վստահութիւնը եւ սէրը։ Ազատ էք այս երկրին մէջ զարգանալու»։

Հ. Լոբենի յաջորդեց Միաբանութեան Գերդ. Աբբահայրը՝ Հ. Յովհան Վրդ. Ալդերեան, որ յանուն Միաբանութեան շնորհակալութեան եւ երախտագիտութեան զգացումները արտայայտեց ներկայ հանդիսականներուն եւ մանաւանդ Ֆրանսական կառավարութեան, շեշտելով թէ ինք անվարան է Ֆրանսայի ասպետական եւ դարաւոր հիւրասիրութեան, թէ ազգային այս վարժարանը, եթէ կարելի է այսպէս ըսել, ներկայացուցիչը Հայաստանի՝ Արեւմուտքի սրտին վրայ, նպատակ ունի միշտ, ինչպէս երբեմն, տանելու Արեւելքի մեր եղբայրներուն այս քաղաքակիրթ դէմքին լոյսի կայծերը։

Փակման խօսք առաւ Նախագահ Ժ. Լէյկ, որ կուռ եւ պարզ կերպով ընդգծեց հայ դիմագիծը դարերու ելեւէջներու մէջէն. «Կը տեսնէք, բաւ, որ այսօր Կառավարութիւնը, Նախարարութիւնը, Խորհրդարանը, Ակադեմիան և Գիտութեան Կաճառը ներկայացուած են հոս, խնդակցելու եւ քաջալերելու համար ձեզ։ Այս ազգը կը ճանչնամ պատերազմէն առաջ, ճանչցայ զայն պատերազմի միջոցին, պատերազմէն վերջ։ Բայց թոյլ տուէք որ հարցնեմ ձեզի. Ո՞վ էք դուք եւ ո՞ւր տեղէն կու գաք։ Ո՞ւր են ձեր ժամանակակից ազգեր, Քաղդէացիք, Ասորեստանցիք...։ Անոնք անյայտացան, իսկ դուք, հակառակ ձեր դարերու տառապանքներուն, տակաւին ամէն օր կը ձգտիք բարձրանալու քաղաքակրթութեան ճամբուն մէջ։ Ի՞նչպէս կրնանք չսիրել ձեզ, չգնահատել ձեր այնքան գովելի ջանքերը։ Ասոր համար խորհուրդ կու տամ ձեզի՝ զարգանալ, յառաջադիմել, հասնելու համար ձեր գաղափարականին, բայց պահելով միշտ ձեր ինքնութիւնը. մնացէ՛ք ինչ որ էք, մի՛ այլափոխուիք. մենք փափաք չունինք ձեզ մեր մէջ լուծելու։ Դուք ձեր ինքնութիւնը պահելու էք, որպէսզի արժանի ըլլաք ձեր հետապնդած նպատակին։ Ա՛յս է մեր այսօրուան ներկայութեան նպատակը, ապա թէ ոչ վարժարանի մը բացումը ինքնին բան մը չէ, եթէ չի ձգտիր այդ բարձր նպատակին։ Ձեր վարժարանը պիտի վայելէ այն միեւնոյն ազատու-

Ձախէն աջ՝ Վերսայլի Նահանգապետ, Տը մոնծի՝ Կրթական Նախարար, Հրմտ. Զ. Խանզատեան, Ժան Տիւրան, Սեւրի Քաղաքապետ, Գ. Նորատունկեան